

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Mgr. Václavem Trajerem ve věci

žalobce: J. H., narozený „X“,
bytem „X“,
zastoupený advokátem Mgr. Jaroslavem Topolem,
sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha,

proti

žalovanému: Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství,
sídlem Velká hradební 3118/48, 400 02 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č. j. 1055/DS/2016,
JID: 46641/2016/KUUK/NovK,

takto:

- I. Žaloba se **zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasné podanou žalobou domáhal prostřednictvím svého právního zástupce zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 3. 2016, č. j. 1055/DS/2016, JID: 46641/2016/KUUK/NovK, jímž bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Litvínov, odboru správních evidencí (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 25. 1. 2016, č. j. OSE/3705/2016-26, sp. zn. OSE/6516/2015/TUA-170410 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

komunikacích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), jehož se dopustil tím, že dne 30. 6. 2015 v 13:35 hodin v Litvínově, na křižovatce ul. Podkrušnohorská a ul. U Koldomu, jako řidič motorového vozidla tovární značky Škoda Octavia, registrační značky „X“, nebyl za jízdy připoután na sedadle bezpečnostním pásem, za což mu byla podle § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 1 500 Kč, současně mu podle § 79 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), v návaznosti na § 1 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 231/1996 Sb., kterou se stanoví paušální částka nákladů řízení o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, uložil povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1 000 Kč. Přestupek podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, jehož se měl žalobce dopustit tím, že v rozporu s § 5 odst. 1 písm. a) téhož zákona, podle něhož *„Řidič je kromě povinností uvedených v § 4 dále povinen, užít vozidlo, které splňuje technické podmínky stanovené zvláštním právním předpisem“*, byl zastaven v souladu s § 76 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích, neboť spáchání skutku, nebylo obviněnému prokázáno. Současně žalobce požadoval, aby soud uložil žalovanému nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce předně namítal, že napadené rozhodnutí je nezákonné, neboť nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Zmocněnci žalobce bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí dne 29. 1. 2016, lhůta pro odvolání tak uplynula dne 15. 2. 2016. Žalobce nesouhlasil se zjištěním žalovaného, že odvolání bylo podáno dne 17. 2. 2016, přičemž zmocněnec žalobce podal poštovní zásilku k přepravě přepravci s poštovní licencí – Česká pošta, s.p., IČO: 47114983, sídlem Politických vězňů 909/4, 225 99 Praha (dále jen „Česká pošta“) – dne 15. 2. 2016. Odvolací lhůta tak byla zachována s odkazem na § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Jako důkaz podání zásilky s odvoláním dne 15. 2. 2016 navrhl žalobce provést podací lístek s podacím číslem x. Žalobce rovněž navrhl, aby soud požádal Českou poštu o vyjádření, zda údaje na podacím lístku jsou pravdivé.
3. Žalobce taktéž namítl nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů, neboť z jeho odůvodnění není zřejmé, z jakého podkladu a jakým způsobem žalovaný odvodil, že žalobce podal odvolání až dne 17. 2. 2016.

Vyjádření žalovaného k žalobě

4. Žalovaný navrhl zamítnout žalobu pro nedůvodnost. Dle žalovaného nelze považovat podání zásilky prostřednictvím služby PostServis za podání poštovní zásilky ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu, poněvadž odesílatel dodává odesílané informace v elektronické podobě a Česká pošta je poté vytiskne, zaobálkuje a odešle. Zásilka s odvoláním tak byla podána dne 17. 2. 2016, tj. po lhůtě, jež skončila dne 15. 2. 2016. Žalovaný zároveň navrhl provést jako důkaz přiložené sdělení České pošty s přílohou výpisu z podpůrného systému České pošty ze dne 21. 7. 2016, jež si žalovaný vyžádal poté, co se dozvěděl o předmětné žalobě, z něhož plyne, že zásilka s odvoláním byla službě PostServis předána dne 15. 2. 2016 v 19:27 hodin, tj. po pracovní době (16:00 h) příslušné pobočky, pročež byla zásilka vytisknuta, zaobálkována a předána do poštovního provozu následující den, načež byla opatřena podacím razítkem pošty s datem 17. 2. 2016. Žalovaný považuje daný způsob podání odvolání za obstrukční taktiku žalobce, když stejně jako

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

služby placeného PostServisu mohl využít elektronického odeslání odvolání prostřednictvím bezplatné datové schránky, přičemž v tomto případě by nedošlo k tomuto zproblematizování. Závěrem žalovaný konstatoval, že při vyhodnocení odvolání podaného jako opožděné, vycházel z razítka České pošty na obálce s odvoláním datovaným 17. 2. 2016. O skutečnosti, že odvolání mělo být na Českou poštu podáno již 15. 2. 2016, se žalovaný dozvěděl až z žaloby.

Replika žalobce

5. Žalobce v replice uvedl, že není důležité, že na denním razítku otištěném na obálce s odvoláním je uvedeno datum 17. 2. 2016, ale relevantní z hlediska zachování lhůt je datum podání zásilky s odvoláním České poště, tedy datum vyznačené na podacím lístku, což je 15. 2. 2016. Dle žalobce je podstatné, zdali jsou dodržovány lhůty a nezáleží na tom, jestli byl daný úkon učiněn na poslední chvíli či se značnou rezervou před uplynutím lhůty. Žalovaný měl prověřit, zdali bylo odvolání podáno ve lhůtě a nespolehat se na denní razítko vyznačené na obálce, žalovaný tedy postupoval v rozporu s § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu. Rovněž nelze klást žalobci k tíži zvolený způsob komunikace se správními orgány, přičemž volba způsobu komunikace je ponechána výhradně na žalobci. Zmocněnec žalobce zvolil dodání odvolání prostřednictvím služby PostServis a nikoliv prostřednictvím datové schránky z toho důvodu, že přihlášením do datové schránky by mu byly doručeny další písemnosti, čímž by počaly běžet příslušné lhůty. Na podporu svých tvrzení odkázal žalobce na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 1994, sp. zn. 50 Cm 13/94, ze dne 10. 4. 2013, č. j. 4 As 6/2013-28, ze dne 2. 7. 2015, č. j. 9 As 37/2015-36, na nález Ústavního soudu ze dne 1. 11. 2006, sp. zn. IV. ÚS 110/06 a na nález Ústavního soudu ze dne 2. 4. 1998, sp. zn. III. ÚS 456/97.

Ústní jednání soudu

6. Při jednání soudu konaném dne 14. 1. 2019 pověřený pracovník žalovaného odkázal na písemné vyjádření k žalobě. Současně navrhl zamítnutí žaloby v plném rozsahu.
7. Právní zástupce žalobce se k jednání soudu i přes řádné a včasné předvolání bez omluvy nedostavil. S ohledem na poučení obsažené v odvolání bylo jednáno i bez jeho přítomnosti.

Správní spis

8. Z obsahu předloženého správního spisu zjistil soud s ohledem na meritum věci následující podstatné skutečnosti, a to že dne 29. 1. 2016 bylo doručeno prvostupňové rozhodnutí zmocněnci žalobce, dále že dne 9. 2. 2016 podal zmocněnec žalobce odvolání prostřednictvím elektronické pošty bez ověřeného elektronického podpisu, a že následně bylo do spisu přidáno odvolání doručené správnímu orgánu I. stupně obálkou s datem otisku podacího razítka 17. 2. 2016 doručené prostřednictvím České pošty. Správní orgán I. stupně poté předal spis žalovanému spolu s listinou „Předložení opožděného odvolání“ ze dne 25. 2. 2016 a tuto skutečnost rovněž sdělil zmocněnci žalobce „Vyrozuměním o postoupení odvolání“ ze dne 29. 2. 2016. Nato žalovaný vydal žalobou napadené rozhodnutí ze dne 24. 3. 2016.

Posouzení věci soudem

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

9. Napadené rozhodnutí žalovaného i jemu předcházející rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z ní vyplývá, že soud přezkouvává rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty ode dne doručení napadeného rozhodnutí, jak stanovuje § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení a toto tvrzení odůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud z úřední povinnosti přihlídnout toliko k takovým vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají jeho nicotnost podle § 76 odst. 2 s. ř. s.
10. Vzhledem k jednotlivým uplatněným žalobním námitkám se soud primárně zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů rozhodnutí, neboť pokud by soud shledal tuto námitku důvodnou, byl by nucen rozhodnutí zatížené touto vadou bez dalšího zrušit, a to s poukazem na § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s., aniž by se mohl zabývat dalšími žalobními tvrzeními. Žalobce považoval napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, poněvadž z jeho odůvodnění není zřejmé, z jakého podkladu a jakým způsobem žalovaný odvodil, že žalobce podal odvolání až dne 17. 2. 2016. S touto námitkou žalobce se soud neztotožňuje, přičemž považuje za dostatečné odůvodnění v tomto smyslu, jež je uvedeno na str. 2 a 4 napadeného rozhodnutí. V rozhodnutí žalovaný uvedl, že žalobce podal dne 17. 2. 2016 prostřednictvím provozovatele poštovních služeb opožděné odvolání. K tomu soud uvádí, že z formulace „prostřednictvím provozovatele poštovních služeb“ vyplývá, že správní orgán při posouzení okamžiku podání vycházel z údaje na razítku, kterým byla opatřena obálka, ve které bylo odvolání doručeno. Skutečnost, že obálka je při převzetí k poštovní přepravě opatřena razítkem s datem převzetí k přepravě, je takovou notorií, že její neuvedení v odůvodnění rozhodnutí ve vztahu ke zjištění okamžiku podání zásilky k poštovní přepravě nemůže způsobovat nepřezkoumatelnost rozhodnutí. Soud tedy dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí je přezkoumatelné a tuto námitku žalobce vyhodnotil jako nedůvodnou.
11. Soud následně přistoupil k posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí ve smyslu námítky žalobce, že nebyly splněny podmínky pro zamítnutí odvolání pro jeho opožděnost dle § 92 odst. 1 správního řádu. Z obsahu správního spisu je zřejmé, že prvostupňové rozhodnutí bylo zmocněnci žalobce doručeno dne 29. 1. 2016, dále dne 9. 2. 2016 podal zmocněnec žalobce odvolání prostřednictvím elektronické pošty bez uznávaného elektronického podpisu, následně obdržel správní orgán I. stupně odvolání doručené obálkou s datem otisku podacího razítka 17. 2. 2016 doručené prostřednictvím České pošty. Patnáctidenní odvolací lhůta dle § 83 odst. 1 ve spojení s § 40 odst. 1 písm. a) a c) správního řádu tedy počala běžet dnem 30. 1. 2016 a skončila v pondělí dne 15. 2. 2016. Správní orgán I. stupně obdržel odvolání prostřednictvím zásilky od České pošty, na němž bylo vyznačeno datum podání otiskem podacího razítka dne 17. 2. 2016, tedy po uplynutí odvolací lhůty. Žalobce tvrdil, že předmětnou zásilku podal již 15. 2. 2016 prostřednictvím služby PostServis od České pošty, chyba je tudíž dle žalobce na straně České pošty, jež špatně označila danou zásilku datem podání až 17. 2. 2016 a nikoliv 15. 2. 2016. O těchto skutečnostech není mezi účastníky sporu.
12. Při jednání soudu provedl soud důkaz vyjádřením pracovnice České pošty, paní P. V., ze dne 21. 7. 2016, které si od České pošty vyžádal žalovaný po obdržení stejnopisu žaloby. Z uvedeného vyjádření vyplývá, že předmětné odvolání bylo předáno ke zpracování do Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

služby PostServis dne 15. 2. 2016 v 19. 27 hod. a následující den dne 16. 2. 2016 došlo k předání zásilky k poštovní přepravě.

13. Podstata sporu tkví v rozdílném názoru na skutečnost, v jakém okamžiku došlo k podání poštovní zásilky držiteli poštovní licence ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu. Nejasnost spočívá v hybridní povaze služby PostServis, jež Česká pošta poskytuje, a kterou žalobce při podání odvolání využil. K charakteru této služby se již vyjádřil v obdobném případě rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 19. 12. 2017, č. j. 10 As 20/2017-49. *„Den elektronické objednávky služby DopisOnline přes webovou stránku <https://online.postservis.cz>, není okamžikem podání zásilky k poštovní přepravě ve smyslu § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu.“* Pro zachování odvolací lhůty tedy není rozhodný den objednání služby PostServis 15. 2. 2016, ale na toto objednání navazující podání zásilky do poštovní přepravy, k čemuž v posuzovaném případě došlo dle vyjádření pošty dne 16. 2. 2016 (nikoli až dne 17. 2. 2016, jak tvrdil žalovaný). Povahu předmětné služby charakterizoval Nejvyšší správní soud ve výše uvedeném usnesení následovně *„Úvaha, dle které vnímá zákazník uvedenou službu ve svém komplexu jako jeden „balíček“, je zcela nepodložená a z hlediska posouzení dodržení zákonem stanovených lhůt irelevantní. Česká pošta se převzetím elektronické objednávky zavazuje jednak zpracovat objednávku do podoby listinné zásilky, což ještě není poštovní službou, a jednak následně zajistit její doručení, tj. podat zásilku k poštovní přepravě. Veřejnoprávní regulací silně ovlivněný vztah upravený zákonem o poštovních službách a poštovními podmínkami vznikne až ve chvíli předání vytvořené listinné zásilky k poštovní přepravě, kdy je uzavřena poštovní smlouva. Teprve uzavřením poštovní smlouvy je zásilka podána k poštovní přepravě a pouze tento okamžik je rozhodný pro posouzení včasnosti podání z hlediska dodržení veřejným právem stanovených lhůt.“*
14. Soud neshledal žádný důvod se od výše citovaných závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu v daném případě odchýlit.
15. Z provedeného dokazování vyjádřením pracovnice České pošty jednoznačně vyplývá, že k podání předmětné zásilky obsahující odvolání žalobce proti prvostupňovému rozhodnutí k poštovní přepravě došlo dne 16. 2. 2016 prostřednictvím služby PostServis (nikoli tedy dne 17. 2. 2016 jak uvádí žalovaný ve svém rozhodnutí). Z obsahu správního spisu vyplývá, že prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno prostřednictvím systému datových schránek zástupci žalobce dne 29. 1. 2016. Patnáctidenní lhůta k podání odvolání uplynula v sobotu 13. 2. 2016, posledním dnem lhůty k podání odvolání bylo s přihlédnutím k ustanovení § 40 odst. 1 písm. c) správního řádu tedy pondělí dne 15. 2. 2016. K předání zásilky obsahující odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí k poštovní přepravě však došlo až dne 16. 2. 2016, tedy po marném uplynutí odvolací lhůty. S ohledem na výše citovanou judikaturu rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu na tomto místě soud zdůrazňuje, že okamžik, kdy právní zástupce žalobce odeslal své podání elektronickou cestou zpracovateli hybridní pošty, nelze považovat za okamžik předání odvolání k poštovní přepravě.
16. S ohledem na výše uvedené soud proto uzavírá, že žalobce odvolání proti rozhodnutí správnímu orgánu I. stupně nepodal včas, když předmětná poštovní zásilka byla podána k poštovní přepravě až dne 16. 2. 2017, tj. po marném uplynutí odvolací lhůty. Žalovaný takové odvolání zcela správně vyhodnotil jako opožděné. Na tomto závěru nemůže nic změnit skutečnost, že původně žalovaný vycházel z nesprávného předpokladu, že odvolání bylo k poštovní přepravě předáno až dne 17. 2. 2016. Předmětnou námitku tedy soud vyhodnotil jako nedůvodnou.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

17. Pro úplnost soud dodává, že odvolání podané prostřednictvím elektronické pošty bez uznávaného elektronického podpisu (veřejné datové sítě bez použití podpisu) ze dne 9. 2. 2016 nebylo do 5 dnů doplněno ve smyslu § 37 odst. 4 správního řádu. Lhůta k doplnění tohoto podání uplynula rovněž v pondělí dne 15. 2. 2016, tudíž listinné podání předané k poštovní přepravě dne 16. 2. 2016 nelze za včasné doplnění tohoto elektronického podání považovat a k elektronickému podání odvolání tedy nelze pro nedostatek formy přihlížet.
18. Vzhledem k výše uvedeným závěrům soud neprovedl důkaz podacím lístkem, jak jej navrhoval žalobce, pro nadbytečnost, jelikož datum podání na něm uvedené představuje v tomto případě pouze den elektronické objednávky služby (soukromoprávního charakteru) a nikoliv datum, které by vypovídalo o okamžiku uzavření poštovní smlouvy, resp. o datu podání zásilky k poštovní přepravě, tak jak to lze předpokládat u služby klasických listovních zásilek. Rovněž návrh žalobce, aby byla Česká pošta vyzvána k podání vyjádření, zda údaje na podacím lístku jsou pravdivé, zda je podací lístek originální a nezměněný, soud také zamítl, neboť tímto důkazním návrhem měla být osvědčena pravdivost jiného důkazu, který však v soudním řízení proveden nebyl.
19. S ohledem na výše uvedené skutečnosti soud žalobu výrokem I. zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. pro nedůvodnost.
20. Současně výrokem II. podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce neměl ve věci úspěch a žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

Ústí nad Labem 14. ledna 2019

7

42 A 21/2016

Mgr. Václav Trajer, v. r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)